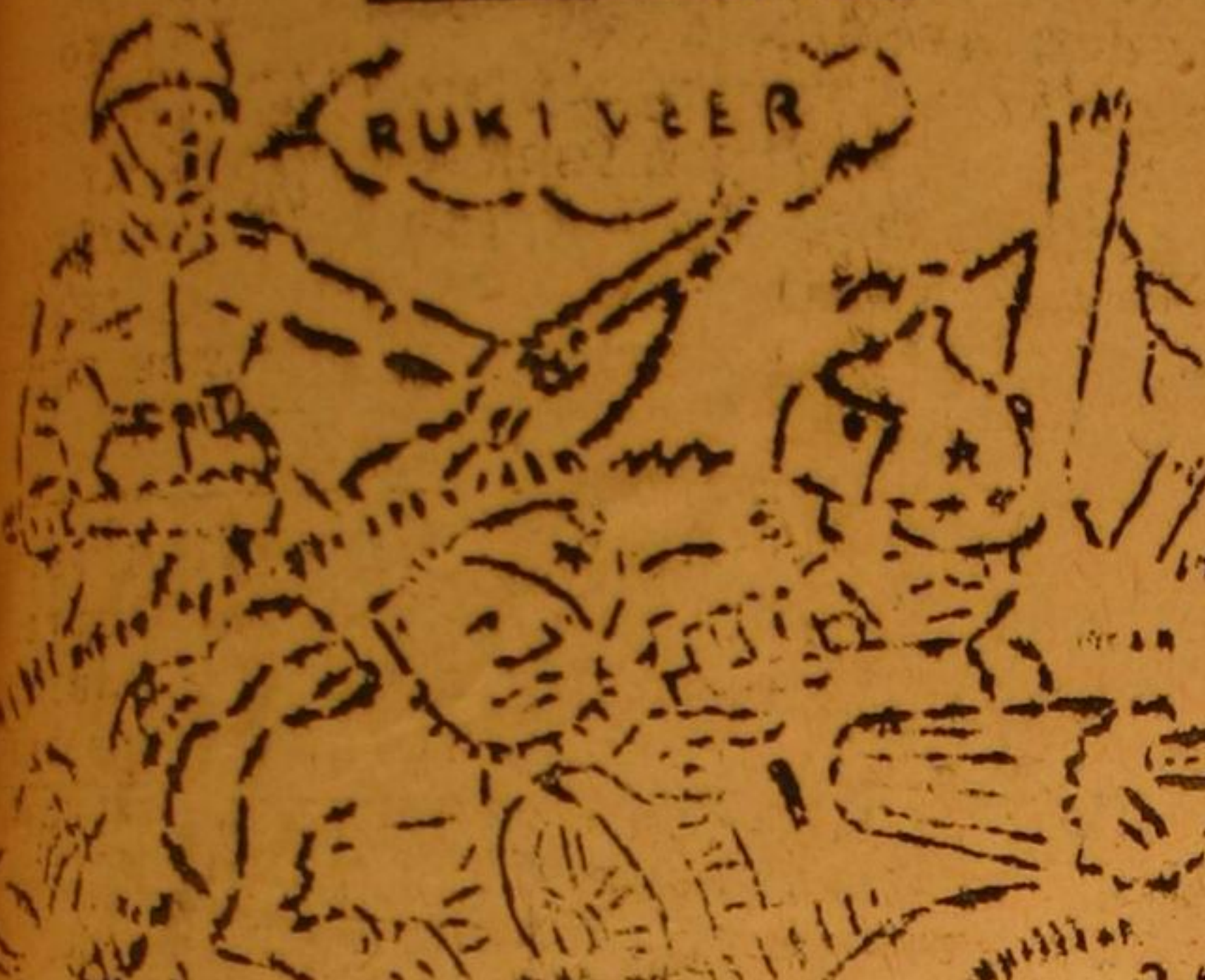

N:o 1003.

Sunnuntai, heinäkuun 30. pnä 1944.

PALKINTOLOMIA.

Loma on juttu, josta melkein
kukaan ei kuule mielellään pu-
kuttavan ja mahdollisimman paljon.
Jokainen sotilas kanssa marsalkka
seuraa. Lomassa tarkoittaa tällä
sillä, että jokainen mies voi arvoon
kunnionsa, kykynsä ja ren-
teutensa perusteella kohota hänen ar-
voissaan aina marsalkaksi asti.
Ehdollisen tyyliä voimme sanoa nyt.
Että jokainen mies kanssa Suomen ar-
voissa loma repussa. Erittäin
huolellisesti taisteluvoimista
tämä lähtien saada kunniamer-
kit ja ylennysten ohella myös palkin-
tolomia. Tällaisen palkintoloman vi-
tuus on enintään 7 vrk. + todelliset
matkapäivät. "Miestä myöten miikka-
vyöllä" sanoo oikeaan osaan kunnian-
saus. Niinpä lomat.

TYRJÄN LEHTI ilmestyy tänä
lähin aamupäiväpäiväksena joka kolmas
päivä. Toivomme palstollamme myös
kirjoittamme erilaisia hengentou-
te, lyhyitä nasevasti kirjoitettuja
kaskuja ja juttuja. Aihoista varmasti
ei ole puutetta. Sen takaavat me ne
jo kuluvat päivät. Kynälehket, pan-
kaahan pännä pyörimään ja lähettäkää
sepostuksenne allepainetuilla osoit-
ksilla!

KULUNUT VUOROKAUSI on lohko-
lamme ollut melkoisen hiljainen. Ryssä
pyrkii innokkaasti maan sisään kaik-
kialla. Tavaritsin paketteja tuli päi-
vän aikana puolellemme toistasataa
raskasta, 300 kev. heittimenammusta
ja parisensataa suorasauntausjytkyä.

Jumalan kädestä.

"Minun aikani ovat sinun ki-
dessäsi".
Ylläolevat päivän tunnuse-
naksi merkityt sanat sisältävät velvoit-
uksen. Me emme ole oman aikamme herro-
ja. Me saamme päivän koreasti Jumalan
kädestä ja päivän mukana tehtävät. Ju-
malan antama aika on käytettävä Juma-
lan mielen mukaan. Jokainen tietää, et-
tä se häneä kohdallaan merkitsee. On
aika rukoilla, on aika tehdä työtä.
Myös sota on Jumalan sallima. Suomalai-
nen maastaan puolustava mies saa tehdä
työtään vakuutettuna siitä, että hän
toimii Jumalan nyrkkiniä.

Sanoissa on myös rohkaisu.
Syntymiseni, lapsuuteni, miehuuteni ai-
ka on ollut Jumalan kädessä. Samoin on
kuolemiseni aika. Ei se ole vihollis-
ten käsissä, ei sattuman varassa, vaan
elävänä Jumalan kädessä. Tämä sana kan-
taa.

Sot.past. Jussi Kuoppala.

"KAURALEIPÄÄ" syövät suomalais-
et jo, eivätkä ne jaksa enää kauaa ta-
pella", saivat ryssän upseerit ja ali-
upseerit sotamiehille hyökkäykseen läh-
ettäessä ryssien alkuaikoina. Vag-
kien kertoman mukaan mutta sitten löy-
tyi sieltä sun teiltä meikäläisten jäl-
keensä jättämiä elintarvikkeita, ja
silloin ei politrukien puhe enää teon-
nut. Lopulta rupesi politrukien po-
staminen käymään ryssäkin luonnolle,
ja miehet löysivät rojaska-tilaisuu-
det lynyksi miikkaisiin "ilä vaihte-
le" puhe upseerit otettiin parkivat
maalannan suomalaiset taas huutaron nä-
än ehdistämiksi. Itä-Karjalaan jäänyt
siviiliväestö saati suoraan, että
isrukiä puhuvat roskaa. Suomalaiset
hantelevat sekä siviilejä että
hyviä. Niinpä moni sotaan kyllä
neuvostotilas loikkasi tiensä
tullen meikäläisten puolelle. Neuvoston
tullen meikäläisten puolelta. Totunden
lentolehtisemme kehoitusta. Totunden
puhujia vastaanhan ryssillä on omat vas-
tatoimenpiteensä", mutta kaikista huo-
timatta se eiää vaiheenkäin kyllästä-
ää kaalinaassa siviilien ja sotilaiden
keskuudessa liikkuvissa jutussa, joita
ei uskalleta puhua politrukien ja kom-
munistinapojen kuullen.

1 Kpk. 73652. Val.ups. v.s.